

Лине Україною мова серцю мила!

(пісня Р. Кириченко «Звучи, рідна мово»)

Ведуча

Велична, щедра і прекрасна мова,
Прозора й чиста, як гірська вода, –
То України мова барвінкова, –
Така багата й вічно молода.
Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й душу з ранніх літ,
Ця мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине в свій стрімкий політ.

Ведуча

Ми є нащадки гнівного Тараса,
Його терни торкнулись наших тіл.
Народ возвести в надію – не в расу
Огненним словом Велетень хотів...
Встеляймо кручу пам'яті щоденно
Освяченими вітами верби:
Держава наша буде суверенна,
Коли з колін піднімуться раби...

Ведуча

Як хочеш, друже, шану всюди мати,
Навчися рідну мову шанувати.
Вона – твоє обличчя, твоя доля.
На це була свята Господня воля.
Ще в давнину признав її весь світ,
Та скніла у неволі тьму століть.
Тепер вона розкута і підмоги
Від нас чекає, щоб звестись на ноги.

Ведуча

21 лютого відзначається Міжнародний день рідної мови. Це відносно молоде свято, до календарів усього світу воно ввійшло тільки в 1999 році. І в Україні воно також лише почало писати свою історію, хоча сама проблема української мови на українських землях нараховує кілька століть.

Ведуча

Історія свята, на жаль, має дуже трагічне начало. Себто, святкуємо ми цей день з присмаком гіркоти. 21 лютого 1952 року в Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову. Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний день рідної мови, а починаючи з 21 лютого 2000 року цей день відзначають і в Україні.

Ведуча

Мова духовний скарб нації. Це не просто засіб людського спілкування, це те, що живе в наших серцях. Змалечку виховуючи в собі справжню людину, кожен із нас повинен передусім створити в своїй душі світлицю, в якій зберігається найцінніший скарб – МОВА.

Ведуча

Сила слова безмежна. Особливо, коли воно живе, іскристе, емоційно виважене. Коли воно сліпуче, «як проміння яснее» а могутнє, «як хвилі буйні». Коли слова – палкі блискавиці. Тоді воно здатне робити чудо і хвилювати найтонші струни людського серця. Століттями мова народу була тією повноводною річкою, яку ми називаємо поезією.

Ведуча

Ми, українці, народ давній і працелюбний, співучий і відважний, добрий і щедрий. І мова у нас дуже мелодійна, багата, як земля, веселкова і чарівна. За красою звучання вона стоїть поряд з італійською та перською. А для нас вона найкраща у цілому світі, бо рідна нам від діда-прадіда, від самої колиски. Здається, що вона ввібрала у себе все: сонце і зорі, красу вишневого цвіту і ранкові роси, шепіт трави і дзвінкий спів струмочка, вечірні тумани і тепло літнього дня.

Ведуча

Мова – це душа народу, це енциклопедія людського досвіду. Це найдорожчий скарб, виплеканий у пісні, в переказі й переданий нам сотнями попередніх поколінь. Сьогодні ми зібралися, щоб сказати слова – освідчення, слова вдячності рідній мові.

Ведуча

Українська мова пройшла нелегкий шлях. Однак, попри всі перешкоди, для багатьох мільйонів людей вона була і є рідною, є мовою їхніх дідів, батьків і буде також мовою їхніх дітей. Ми щиро віримо, що краса і сила української мови пригорне до себе серця мільйонів інших людей.

Ведуча

Українською мовою розмовляють у світі близько 45 млн. чоловік і володіють нею як другою мовою спілкування ще близько 15 млн. чоловік. Це забезпечує українській мові 26 місце серед 6 тисяч мов за поширеністю в світі.

Ведуча

Поза межами нашої держави українську мову можна почути в Канаді, Греції, Великобританії, Мексиці, Німеччині, Аргентині, Венесуелі, Парагваї, Китаї (близько 40 країнах світу). Історію, географію, літературу та мову України вивчають у 28 коледжах та університетах США.

Ведуча

А скільки поневірянь довелося пережити нашій мові на рідній землі! Вбивали її, терзали її, шматували українську мову, та не знищили – звучить, гримить знову і знову. Вона чиста, як криниця, милозвучна, як пташиний спів, свята, як Божий дар.

ПІСНЯ «МОВА ЄДНАННЯ»

Ведуча

Сміється сміх, горить на рукаві.
Сміється так дитинно, стопричинно.
Сміється українно – ми живі,
І карим сміхом двері в світ розчинено.

Ведуча

Сміється розум. Аж пашить крилом.
Сміється дотеп, смутком перелитий,
Добро сміється над горбатим злом,
А доки ми сміємось – будем жити.

Ведуча

Наш народ, переживаючи всі лихоліття, незважаючи ні на що, дуже любить жартувати. Тож давайте і ми переконаємося у силі і влучності українського гумору

ГУМОРЕСКИ «КРАСОТУЛІ», «У ТРАМВАЇ»

Ведуча

Мова – найнезбагненніший і найдосконаліший із феноменів людського суспільства. У світі немає нічого такого, чого не можна б було означити словами. Чим багатша нація духовно, тим глибша мова.

Ведуча

Українська мова – барвистий килим самоцвітів, що віками ткали генії нації і прості люди, які називають себе українцями. Кожне слово в ній – коштовний камінь з десятками граней. Наша мова – це криниця духовності і моралі, дзеркало українського менталітету, доброти, душевності, щирості.

Учень

Є у людей на землі рідна мова
Кожна на лад свій звучить.
А серед них і моя, світанкова,
Мова у небо летить.
Світла моя, українська, пречиста
Рідна, як небо й земля!
Ніжна, барвиста, свята й промениста
Нею любов промовля.

Учениця

О мово рідна! Ти чудова!
Мов теплий подих вітерця.
В тобі чарівне кожне слово,
Бо заворожує серця.
Ти розмаїта і багата,
В тобі легенди і казки.
Жива, співуча і крилата,
В тобі — історії стежки,
Що ними йшов народ до волі,
Ішов крізь терни до зорі.
В тобі на все є слів доволі,
Ти, наче сонечко вгорі.

Учень

То ж вчи, дитино, рідну мову,
З дитинства мовою гордись.

Не забувай її, казкову.
До мови – серцем прихились.
Бо рідна мова, наче мати,
Тебе не зрадить у житті.
І буде вік оберігати
Її допомагати у путі.

Ведуча

Мово рідна моя! Найвеличніша, ніжна, проста,
Я навіки з тобою, допоки я є.
П'ю з твого джерела і не можу напиться,
Ти для мене любов і натхнення моє.
Ти і казка, і пісня чудова лірична.

Ведуча

Ти і дума, і правда, і мрія людська.
Неповторна і щира, ласкава й музична,
Українському серденьку завжди близька.
Ніби мати, така дорога і єдина.
Ніби Всесвіт – велика й велична для нас.
Ми з тобою – народ і велика родина!
І тебе берегти саме час, саме час!

Учень

Збережимо цю мову!
Вона того варта!
Милу і чудову
Її вчити варто.
Говоримо красиво,
Щоб кохане слово
Стало справжнім дивом –
Дивом волошковим.
Говоримо, друзі,
Правильно і просто,
Щоб жилося не в тузі,
Не було тривожно.

Учениця

Не ламаймо слово,
Не верзім дурниці,

Не робімо з мови
Суржик – небилицю.
Мова ж така гарна,
Вона душу має;
Трудиться не марно,
Хто її вивчає,
Хто, немов дитину,
Її щиро любить;
Мову тую милу
Тільки той загубить,
Хто її боїться
І не розуміє,
Хто словесне сміття
Замість неї сіє.
Не цураймось мови,
Вчімось розмовляти,
Щоб слова чудові
Вміли оживати;
Щоб усім народам
Піснею звучала
Мова наша горда,
Мова величава.

ПІСНЯ «РІДНА МОВА»

Ведуча

Мова – душа нації, її генетичний код, у її глибинах народилося багато з того, чим може пишатися наш народ. Саме ми, заради прийдешніх поколінь, повинні зберігати і шанувати мову, як це робили наші славні предки. Любімо свою рідну мову, бо з нею наше майбутнє і майбутнє України!

Ведуча

Сьогоднішнє свято ще раз показало нам усім, що значить для людей рідна мова. Це – тиха мамина колискова, мудре батьківське слово. Це – наша гордість. Бережімо її, гордо всім заявляємо: «Я – українець. Син чи донька цієї землі. Я пишаюся цим, я люблю свій народ, свою землю, свою мову!»

Ведуча

Коли ти плекаєш слово,
Мов струна, воно бринить.

Калиново, барвінково
Рідна мова пломенить.

Ведуча

Коли мовиш, як належить —
Слово чисте, як роса...
І від тебе теж залежить
Мови рідної краса.

Джерело доступу:

http://klimenkolybov.blogspot.com/p/blog-page_76.html